

GENEZIS XLVII.

 slovenskabiblia.wordpress.com/2023/01/03/genezis-47

3. januára 2023

Jakub a jeho synovia pred faraónom

¹Jozef potom šiel a oznámil faraónovi. “Prišli môj otec a moji bratia so svojimi ovcami a dobytkom i so všetkých svojím majetkom z krajiny Kanaán a teraz sú v kraji Gesen.”

²Zo svojich bratov vzal so sebou piatich a predstavil ich faraónovi.

³Keď sa potom faraón pýtal jeho bratov: “Čím sa zamestnávate?” – oni odpovedali faraónovi: “Tvoji sluhovia sú pastiermi oviec, tak my ako i naši otcovia.”

⁴A ďalej vraveli faraónovi. “Prišli sme bývať do krajiny ako cudzinci, lebo niet paše rpe ovce tvojich sluhov, pretože hlad veľmi dolieha na krajinu Kanaán.

⁵Dovoľ teda, aby tvoji sluhovia zostali v kraji Gesen!”

⁶Nato faraón takto hovoril Jozefovi: “Tvoj otec a tvoji bratia prišli za tebou. Egyptská krajina je (voľná) pred tebou, v najlepšom kraji zeme osad' svojho otca a svojich bratov! Môžu zostať aj v kraji Gesen a ak vieš, že sú medzi nimi súci mužovia, ustanov ich za dohliadačov nad mojimi stádami!”

⁷Potom Jozef voviedol dnu svojho otca a predstavil ho faraónovi. A Jakub žehnal faraónovi.

⁸Nato sa faraón opýtal Jakuba: “Koľkože máš rokov?”

⁹A Jakub odpovedal faraónovi: “Dní môjho putovania je stotridsať rokov. Nemnohé a nešťastné sú roky môjho života a nedosahujú roky života mojich otcov, čo oni preputovali.”

¹⁰A Jakub opäť požehnal faraóna a vyšiel od faraóna.

¹¹Jozef osadil svojho otca a svojich bratov a dal im v egyptskej krajine pozemok v najlepšom kraji zeme, v kraji Rameses, ako rozkázal faraón.

¹²A Jozef sa staral o potravu pre svojho otca a svojich bratov, ako i pre celú rodinu svojho otca podľa ich množstva.

Jozef vykupuje celý Egypt pre faraóna

¹³Vtedy nebolo chleba na celej zemi, lebo hlad sa veľmi rozrástol; egyptská krajina aj krajina Kanaán boli hladom celkom vyčerpané.

¹⁴A tak Jozef za obilie, ktoré sa muselo kupovať, stiahol všetky peniaze, čo sa nachodili v egyptskej krajine a v krajine Kanaán, a uložil ich vo faraónovom dome.

¹⁵A keď už nebolo peňazí v egyptskej krajine a v krajine Kanaán, všetci Egyptania prichádzali k Jozefovi a vraveli: “Daj nám chleba! Prečo by sme mali umierať pred tvojimi očami len preto, že niet peňazí?”

¹⁶Jozef im odpovedal: “Dajte mi svoj dobytok a za dobytok vám dám chlieb, keď už niet peňazí!”

¹⁷Privádzali teda k Jozefovi svoj dobytok a Jozef im vydával chlieb za kone, ovce, hovädzí dobytok a osly a v tom roku ich zaopatroval chlebom za všetok ich dobytok.

¹⁸Keď sa však rok minul, prišli aj v nasledujúcom roku k nemu a vraveli: “Nezatajujeme, pane, pred tebou, že peniaze sa minuli a že stáda dobytka, pane, sú už tvoje. Neostalo už nič, pane, pred tebou, len naše telá a naše polia!”

¹⁹Prečo by sme však mali pred tvojimi očami hynúť spolu i s našimi poľami?! Kúp si nás a naše polia za chlieb a tak budeme i s našimi poľami faraónovými nevoľníkmi. Daj nám však zrno na siatie, aby sme žili a nepomreli a naše polia, aby sa nestali púšťou!”

²⁰Takto Jozef odkúpil pre faraóna všetky egyptské pozemky, lebo všetci Egyptania popredali svoje polia, pretože ich hlad veľmi ťažil.

²¹Takto sa krajina dostala do faraónovho vlastníctva. A obyvateľstvo od jedného konca egyptského územia až po druhý urobil faraónovými nevoľníkmi.

²²Iba kňazské pozemky neodkúpil, lebo kňazi dostávali od faraóna stály prídela a žili zo svojho stáleho prídela, ktorý im určil faraón. Preto nepredávali svoje pozemky.

²³Potom Jozef hovoril ľudu: “Hľa, dnes som vás kúpil spolu s vašimi poľami pre faraóna! Tu máte zrno na siatie, aby ste mohli obsiať polia!”

²⁴Lenže z úrody budete odovzdávať piatu časť faraónovi, štyri časti však budú vaše na osievanie poľa a na živobytie pre vás a pre vaše rodiny a na výživu pre vaše deti.”

²⁵Oni vraveli: “Ty nám zachraňuješ život! Kiežby sme získali tvoju priazeň, pane, radi budeme faraónovými poddanými.”

²⁶A Jozef to ustanovil ako záväzok v egyptskej krajine, ktorá trvá až dodnes, podľa ktorého piata časť z výnosu poľa patrí faraónovi, len pozemky kňazov nepodliehali tejto podmienke.

Jakubovo želanie ohľadom svojho pohrebu

²⁷Izraeliti sa osadili v egyptskej krajine, v kraji Gesen. Zaujali ho, množili sa a veľmi sa rozrástli.

²⁸Jakub žil v egyptskej krajine ešte sedemnášť rokov a dní Jakubovho života bolo stoštyridsaťsedem rokov.

29Keď sa priblížili dni Jakubovej smrti, dal si zavolať svojho syna Jozefa a povedal mu: “Ak som našiel lásku v твоjich očiach, tak polož svoju ruku pod moje bedrá a preukáž mi lásku a vernosť: Nepochovaj ma v Egypte,

30lebo chcem odpočívať so svojimi otcami! Preto ma odnes z Egypta a pochovaj ma v ich hrobke!” On odpovedal: “Urobím tak, ako si hovoril!”

31On povedal: “Prisahaj mi teda!” Prisahal mu a Izrael sa poklonil k hlave svojho lôžka.

Vysvetlivky:

11: Rameses bolo hlavné mesto kraja; porov. 45, 10.

20: Právne všetok ich majetok patrila faraónovi a oni sa stali len jeho zamestnancami. Staré egyptské správy prezrádzajú, že boli obdobia, keď všetka pôda a statok bol majetkom štátnym. Poddaní odvádzali zo všetkého päťinu.

22: Kňazi nemuseli kupovať obilie, dostávali prídely. Aj mimobiblické pramene súhlasne hovoria, že egyptskí panovníci podporovali kňazov a chrámy.

23: Jozef vydáva ľudu obilie aj na siatbu. Je to v siedmom neúrodnom roku. Teraz sa dá očakávať nová úroda.

26: Rozumej za časov Mojžiša.

29: O podobnom spôsobe prísahy viď poznámku 24, 1 – 9.

31: Izrael sa poklonil... Jakub ďakuje Bohu, že mu vyplňuje posledné želanie. Už je chorý, nevládze sa pokloniť na zemi, ako je to zvykom na východe: kláknúť si na obe kolená a potom čelom dotknúť sa zeme, preto túto poklonu robí na svojom lôžku.

Autor Missio+

Katolícka misia sa snaží privádzať ľudí k Bohu, Ježišovi Kristovi, jedinému Spasiteľovi a Pánovi neba i zeme. Po prečítaní katolíckeho Svätého písma a katolíckeho katechizmu by každý človek mal byť schopný rozpoznať tieto pravdy. Nech nám v tom Pán Boh pomáha. Úcta k Panne Márii je v tomto snažení nevyhnutná, pretože je Matkou Ježiša Krista a našou Orodovnicou. Duch Svätý nech nás osvecuje a pomáha nám, rovnako aj svätí a anjeli strážcovia. [View more posts](#)